

Bebrejdelse mod nogen enkelt eller mod en Stand, hverken Detailhandlerne eller Gros-sererne, det skal man ikke gøre, for saa gaar man i Regelen forkert. Men der er kommet til at foreligge den Tilstand, at selv om der produceres store Mængder af Fisk, selv om der er Overskud paa Produktionsstedet, naar dette Overskud ikke ud til Forbrugerne, det mærkes ikke hos Forbrugerne. Den Mand, der sælger Fisk, sælger sit bestemte Kvantum, maaske en lille Smule mere, som kan sælges fra Butik, men Prisen er den samme; Forskel-len er blot den, at den gaar stadig ned og ned og ned for Producenten, medens det burde være saaledes, at naar der er Overskud af en Vare, falder Prisen for Forbrugeren, saa at Produktion og Forbrug skulde passe til hin-anden. Her er der altsaa noget i Vejen, men jeg tror ikke, Vejen er den, at Staten skal gribe ind, ej heller tror jeg, at Kommunen kan løse Sagen. Fiskerne er vist inde paa den rigtige Vej, naar de opretter fælles Salgsforeninger for derigennem at faa en virkelig Vekselvirkning mellem Produktion og Forbrug af Fisk. Ærede Medlemmer, som var til Stede ved Fiskerimødet i Fredericia, vil vide, at der af Dansk Fiskeriforening blev nedsat et Udvalg, som i Forening med Detailhandlerne vil overveje hele dette Spørgsmaal. Det var aabenbart paa Mødet, at Fiskerne selv lagde megen Vægt netop paa, at dette Spørgsmaal blev løst, og vi, der er Forbrugere af Fisk, kan med ikke mindre Interesse se hen til, at et saa ud-mærket Næringsmiddel, som Fisk er, kan fremkomme i stor Mængde og til over-kommelige Priser. Jeg vil derfor udtale Haabet om, at dette Fiskernes eget Udvalg i Forhandling og muligvis Samarbejde med Detailhandlerne kan finde en bedre Organi-sation for Fiskehandelen her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo om-talte ogsaa Bygning af Tankskibe som en Mulighed, vi kunde forsøge for at lette Fremskaffelsen af Produktionsmidler, som er det tredie Forhold, der stiller sig uheldigt for Fiskeriet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har søgt Oplysning om, hvad det i Dag koster at bygge et Tankskib. Saadant et almindelig pænt, lille Tank-skib koster vel fra 10 til 15 Mill. Kr. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ønsker at stille Forslag om at yde 15 Mill. Kr. til Bygning af et Tankskib; og kan man paa Forhaand være sikker paa, at et saadant Tankskib er i Stand til at konkurrere og skabe Fiskerne billig Petroleum? Det er i øvrigt ret usædvanligt, at Staten skulde give sig til at bygge Skibe. Et saadant Skib skulde maaske gaa i Statsdrift! Om

det netop skulde være Vejen til at skabe Fiskerne billig Petroleum, som der i denne Forbindelse kunde blive Tale om, tror jeg ikke. Jeg tror i det hele taget ikke, vi herinde paa Rigsdagen just saadan skal gaa paa Jagt efter at finde Midler, hvor-ved vi kan ophjælpe Fiskeriet. Jeg tror heller ikke, Fiskerne selv ønsker det. Paa det Fiskerimøde, jeg havde den Glæde at overvære i Fredericia, var noget af det, der tiltalte mig mest, den stærke Følelse, jeg, bortset fra forskellige — hvad skal jeg kalde det — uovervejede Forslag som f. Eks. det om Tankskibe, fik af, at der hos det store Flertal af Forsamlingen var Enighed om, at det, Fiskeribefolkningen ønskede, var saa hurtigt som muligt at komme til at staa paa egne Ben, og at et Erhverv, der ikke kan staa paa egne Ben, og derved være med til at bære Samfundet oppe, aldrig vil kunne blive ved at være et Erhverv. Det har Fiskerne selv en Forstaaelse af, og netop derfor forekommer det mig, at naar vi, der jo ikke selv er Fiskere, men forstaa, hvilken Betydning det Erhverv har, kan se dets Nødsituation, Grunden dertil og de Bestræbelser, der er fremme efter at anvende de gode prøvede Midler — og her er sikkert baade, hvad angaar Indkøb og Afsætning Andelsbevægelsen en af de bedste Veje at gaa —, naar vi kan se det, forekommer det mig ikke, vi behøver at være betænkelige. Noget ganske andet var det, naar de danske Fiskere satte sig ned og sagde: Nu skal Staten gribe ind, nu har Staten igen givet for lidt, der er ingen Ende paa den Karrighed, Staten viser. Hvis jeg havde en Følelse heraf, vilde jeg være betænkelig ved at stille et saadant Forslag. Men naar de kommer med Ønsket om ikke blot, at Loven om det almindelige Laan af Statskassen til Anskaffelse af Produktionsmidler fornyes — thi det har Ordføreren for Erhvervspartiet (Boa) Ret i, at det betyder i Virkeligheden ikke ret meget i Øjeblikket, for nu er ikke netop Tidspunktet til at anskaffe sig en hel Masse nye Fartøjer, det er godt, naar man blot kan holde dem i Gang, der findes —, men naar de kommer og siger: Vi ønsker, fordi vi tror, det har Betydning med Hensyn til vore Produktionsmidler, at vi kunde faa et Fællesindkøb, ikke for at slaa al privat Virksomhed ned — saaledes vilde vi ikke ønske, det skulde gaa —, men for at vi kan staa frit i Konkurrencen Side om Side med andre, og derfor maa vi støttes med et Laan, da de vanskelige Laaneforhold og de smaa Kapitaler, som Fiskeribefolkningen i Øjeblikket raader over, bevirker,